

להקדשת פינה זו..

0524701030

הדלקת הנר: 16:19

יציאת השבת: 17:13

עלון מס' 357

כ"ט מרחשוון ה'תשע"ה

תולדות

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"וַיִּזְרַע יַצְוֶק בְּאֶרֶץ הָהוּא וַיִּמְצָא בְּשָׂנְהָ הָהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ ה'"

פירוש דברי רבי שמעון בן אלעזר אומר: האריה - מבחינה פיזית, ראוי הוא מאוד להיות סבל השועל - בערמוניותו ופקחותו, יכול להיות סוחר ממולה, והצבי - ממש נולד להיות שומר מעולה, כי גם כשהוא ישן, עינו האחת פתוחה, וכן - בריצתו המהירה יכול הוא לרדוף בקלות אחר פולשים זרים. אבל הם לא עושים זאת! מבליים הם את חייהם בשלווה בג'ונגלים וביערות, ואינם עובדים לפרנסתם. והיכן מוצאים הם את פרנסתם? - מן הטבע, מיידו המלאה והרחבה של הקב"ה, הזן את העולם כולו בחן, בחסד, ברווח וברחמים רבים. רק האדם, נזר הבריאה, אשר למענו נבראו הבריות כולם - רק הוא, טרוד כל היום לפרנסתו. מדוע? האם לא ראוי שאף הוא יקבל את פרנסתו בקלות? כך היה ראוי להיות, "אלא שהריעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי!" אולם, האם ככל שירבה האדם עמל רב יותר - יזכה לפרנסה טובה יותר? לא ולא! שכבר אמרו חז"ל: "מזונותיו של אדם קצובים לו..." - כל שקל ושקל קצוב ביד בורא עולם, אין אדם יכול להרויח יותר ממה שנקצב לו!

וַיִּתְרַצְצוּ הַבְּנָיִם
בְּקֶרְבָּהּ
אין שום דבר שקובע לאדם אם יהיה רע או טוב. רק הוא עצמו בכח מעשיו קובע את מדרגתו ואת הצלחתו- לטוב ולמוטב. הגר"ש פינקוס זצ"ל

אין העושר תלוי בחריצות בלתי בגזרת השם יתברך.

ר' יונה מגירונדי זצ"ל

כאן רשאים לקבל רק אותם אנשים שאכן נשלחו להם מזוודות מקרוביהם. עליהם

לשלם רק דמי מכס, כדי לפדות את המשלוח...

כך בדיוק בעניינינו. לכל אחד שולח הקב"ה 'חבילה' של פרנסה, קוצב לו בדיוק את מה שמגיע לו. אין אדם יכול לגעת במה שמוכן לחברו - אפילו כמלוא נימה! אולם כדי 'לפדות' את המשלוח, עלינו לעשות השתדלות, לעבוד לפרנסתנו. אולם כל השתדלות, חריצות, עמל, חכמה ויגיעה - לא יאפשרו לנו לקחת משלוח שאינו מיועד עבורנו! כמה מגוחכים הם אלה שעובדים 'מצאת החמה עד צאת הנשמה', מוסיפים לעצמם עוד שעות נוספות, ועוד עבודה מן הצד... האם תשלום גדול יותר של מכס, יביא להם חבילות גדולות יותר של פרנסה? עוצב עוד יותר מזה, אם אדם חס ושלום נכשל בהשתדלות אסורה, כגון שעובד חלילה בשבת, או גוזל בעסקיו, חס ושלום - לא רק שלא יביא בכך חבילות גדולות יותר, אלא עלול חלילה אף לעכב או למנוע את משלוח החבילות.

כללו של דבר: אדם צריך לעשות השתדלות סבירה, לפי דרגתו. ובזה יקבל את הפרנסה שקצובה לו משמים.

מתוך 'מצוות הארץ בהלכה ובאגדה'

משל לכפרי פשוט, הגיע לראשונה בחייו אל העיר הגדולה. בסקרנות רבה הסתובב ברחובות,

כשכולו מוקסם ומרותק למראה חיי העיר הסואנים והמעניינים. והנה, הגיע הכפרי ליד בית הדואר. הוא רואה אדם נכנס ונותן לפקיד כמה מטבעות, ובתמורה נותן לו הפקיד מזוודה גדולה. לאחריו, נכנס אדם נוסף, וגם הוא שילם לפקיד מספר מטבעות וקיבל חבילה גדולה. השתומם מאוד מיודעינו הכפרי, הכיזד נותן הפקיד חבילות כה גדולות תמורת סכום כסף קטן? בסקרנותו, ניגש אל בעל המזוודה ושאל אותו: "אמור נא לי, מה יש לך במזוודה?" - "אריגים יקרים", ענה האיש. ניגש אף אל בעל החבילה, ושאלו לתוכן חבילתו, והלה ענה כי יש בחבילתו מוצרי חשמל יקרים. כששמע הכפרי המופתע, כי בסכומי כסף כה קטנים אפשר לקנות סחורות כה יקרות, "הבין" כי נקרתה לפניו מציאה של ממש, אולי איזו מכירת חיסול הזדמנותית. הוא חשש פן יחסלו את יתר המזוודות, ולכן רץ כל עוד נפשו בו אל הפקיד, הושיט לו סכום כפול מזה ששילמו השניים הקודמים לו, וביקש מן הפקיד שתי חבילות! הפקיד בחן את ההלך בתמהון, ומשהבין כי עומד לפניו כפרי פשוט ונבער, שאינו מתמצא בחיי העיר נעתר להסביר לו, שבכל מחיר שבעולם לא יהיה רשאי למכור שום מזוודה לאדם זר!

"וַיִּעֲקֹב אִישׁ תָּם יָשֵׁב אֱהָלִים"

"אִישׁ תָּם יָשֵׁב"

ר"ת אתי.

ללמדנו שכל מי שיושב באוהלה של תורה כביכול שרוי עם ה'. הגר"י קורייני זצ"ל

"וַיַּעֲתֵר יַצְוֶק לָהּ"

"רַפְּאֵנוּ ה' כִּי תהִילַתְנוּ אֵתָה"

רק אם נתלה את כל השפע אך ורק בבעל השפע - השי"ת, רק אם נחשוב ונאמר "כי תהִילַתְנוּ אֵתָה" אזי "ונרפא". מתוך 'נפש שמשון'

”קצתי בזויי מפני בנות זות“

רבקה אימנו אמרה ליצחק כאשר יעקב הולך לחרן, שלא יקח אישה מבנות חת, כשהמטרה האמיתית שלה היתה שעשוי לא יהרוג את יעקב על הברכות שקיבל מיצחק. ולכאורה יש לשאול, למה רבקה לא אמרה בפשטות ליצחק: קיבלתי ברוח הקודש שעשוי רוצה להרוג את יעקב ולכן כדאי לשלוח אותו לחרן? אלא, רבקה רצתה לשמור על כבודו של יצחק בעלה, זה לא יפה להראות לו שהיא קבלה נבואה והוא לא. ויש ללמוד מכאן איזו הכנעה גדולה ראוי שתהיה לאשה כלפי בעלה, וכמה עליה לתת לבעלה הרגשה טובה שהוא במעמד יותר ממנה.

הנהגות אהבת ישראל

עלינו להבין, כי הקב"ה נותן לנו את כל צרכנו בקושי גדול, כדי שנפנה אליו ונבקש על נפשנו וכך יהיה לנו קשר רצוף עמו.

כפי שאנו יודעים, כל לידה מגיעה בקושי גדול ובד"כ הבעל עומד מחוץ לדלת חדר הלידה ומתפלל בדמעות. מדוע כאשר אשתו מבשלת לו מרק הוא לא מתפלל כך מחוץ לדלת המטבח.. הרי הצלחת הבשול גם היא נס.. האם אפשר לומר שרק התינוק הוא מאת השם ואילו המרק הוא מחברת הגז?! ברור שהכל משמים וזו כפירה לחשוב כך. אלא מה, באותם דברים הבאים בקושי גדול, אנו מרגישים את התלות בהשם בצורה חזקה הרבה יותר. אילו היו כל חיינו מתנהלים באופן חלק ללא בעיות היינו מתייחסים אל כל פרט בחיינו כמו לבשול מרק... היינו אומרים בלבנו ' כך זה טבעי כך זה רגיל מה כבר יכול להיות'.

זוהי הסיבה לכך שהקב"ה רוצה שנתפלל אליו כדי שנגיש כיצד כל דבר שקורה מתרחש רק ברצון השם וכדי להתחבר בכל רגע נתון לבורא העולם..

הגר"נ יגן צ"ל

הכל יודעים שבצדור מפתחות כל מפתח לכשעצמו הוא חסוב עד למאד, בהיותו מסגל לפתח מה שהאחרים אינם מסגלים. אולם, ללא התייכות המפתח האוגדת את כל המפתחות יחד - עלול הוא להאבד מבלי לשים לב, ויותר לא תהא בו שום תועלת. כך הוא האדם כל זמן שהוא נמנה עם חברה או קהלה מסוימת, ארגון או צבוע כל שהוא - יש לו את הדבר השומר עליו שלא ילך לאבוד, ואלא יפול בין הפסאות. אך בלי זה סכנה גדולה אורבת לו, ורבים חללים הפילה.

פרדס רימונים

האיש אשר אינו מזרז עצמו לקבוע עיתים לתורה בכל יום, בוודאי ישאר ריקם מכל, ח"ו, ומה יענה ליום הדין. והחכם עיניו בראשו..

ה"חפץ החיים"

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

נטילת ידיים (המשך)

א. אם אין לו מים, אך יכול למצוא מים במרחק שלא עולה על 'מיל' (3-קילומטר), צריך ללכת לשם. ואם הוא בדרך ואין לו מים, אך יכול למצוא מים לפניו במרחק שלא עולה על 'פרסה' (4-קילומטר), צריך להמתין עד שיגיע לשם.

ב. אם גם במרחק הנ"ל לא ימצא מים, וכן מי שאנוס ואינו יכול ליטול ידיו, יעטוף את ידיו בבגד או ניילון או ילבש כפפות, ויאכל כך.

ג. מי שבאמצע הסעודה נגע בגופו במקומות המכוסים, או שחיך בראשו או שעשה צרכיו, צריך ליטול ידיו שנית, אבל לא יברך עליהם.

ד. האוכל דבר שטיבולו במשקה, צריך ליטול ידיו תחילה כדין נטילה לפת. ומנהג רוב הקהילות ליטול בלא ברכה.

ה. אלו המשקים שהמטבל בהם צריך ליטול: יין, דבש דבורים (נולד ולא קחש), שמן זית, חלב, מים. אבל שאר מי-פירות, אפילו במקום שרגילין לעשות משקים לשתייה מסחיטתן, אין להם דין משקה לענין זה.

ו. אף על פי שאינו נוגע בידיו במשקה, צריך ליטול. אך אם המשקה הוא מבושל וגם אינו נוגע במשקה בידיו, אינו צריך נטילה. ולפיכך, המטבל עוגה או בסקויט בקפה או תה ואינו נוגע במשקה בידיו, אינו צריך ליטול את ידיו.

ז. כשאין טיבולו במשקה, אלא רק רוחץ ומנקה במשקה, כגון פירות או ירקות רחוצים במים, יש הפוטרם מנטילה ויש המצריכים נטילה.

ח. העושה צרכיו קודם אכילה, שהוא צריך ליטול ידיו קודם ברכת אשר יצר, וגם צריך ליטול ידיו לסעודה, יטול ידיו כדין ויברך תחילה על נטילת ידים, ואחר כך אשר יצר. וכשיתחיל לאכול, יברך המוציא.

לעתים מגייסים מיליוני דולרים עבור הצלת אדם תולה, ועושים זאת משום מצות פיקוח נפש.

והנה, מסתבר, שאם היו נותנים את אותם הסכומים לצדקה, היה הדבר עוזר יותר להצלת חייו של החולה!

רבי אהרן לייב שטינמן שליט"א מתוך ומתוך האור

רבי מנחם מנדל מקאצק זיע"א אמר פעם למקרביו: איני מבין מדוע אנשים מקפידים לטבול רק לפני התפילה?

זו לא חכמה גדולה להתפלל בכוונה! הנה ראוי יותר לטבול לפני האכילה, שכן זוהי מלחמה אמיתית וגדולה בהרבה יותר, אם ישכיל זה האדם לאכל את אכילתו לשם שמים או שיטבע בעמקי התאוה והחמירות. ועל כך הנה יותר ראוי לטבול! והדברים ברורים...

פרדס רימונים